

– Tiéd az elsőség – nógatja társát a másik.

A közönség mosolyogva szemléli ezt a ma már oly ritka udvariaskodást. Nem türelmetlenkednek. A kalauz azonban végül mégis megsokallja. Fogja az egyik úr karját, és szépen felsegíti. A másik felszáll utána. De még oda-benn is tessékelik egymást.

•

A tejeskocsi fékje elromlott, felszaladt a gyalogjáróra, neki a ház falának. Nem történt nagyobb baj, csak néhány üveg törött el, s két hatalmas kanna habtejszín dőlt ki.

Egyszeribe tejjel-mézzel folyó Kanaán lett a piszkos gyalogjáró.

Honnan, honnan nem, mintha a föld alól bújtak volna elő, szegény asszonyok termettek ott bádog kannákkal, lábasokkal, s szedegették fel a vastag tejszínt. Hogy az utca sarából is belékerült valami, meg egynéhány üvegcserep is, ki bánta.

Aznap a környék minden szegény gyermeke tejszínhabot ebédelt.

1933. március 1., szerda, 6. old.

Körkép

Asétatéren, ha kisüt a nap, gyerekkocsikat tolnak, kutyákat sétáltatnak. Sokféle fajta kutya van a világon. Ezt mindenki tudja. Ámde ha ma valaki végigsétál a déli korzón, semmiféle más kutyát nem lát, mint úgynevezett „trimmel”-t (angol foxterriert).

Néhány évvel ezelőtt a magyar kutyák voltak divatban, a kuvaszok, még régebben a német juhászkutyák, később a japán pincsik s ki tudja, még mi-félék. A divattal haladni kötelező. Ha valamilyen prém divatját mülja, elavult, nemigen illik viselni. Időnként más-más prémbundában jelennek meg a hölgyek. A régi lomtárba kerül, vagy elajándékozzák szegényebbeknek, s a külső városrészekben egyszerűbb nők öltik föl.

De vajon mi lesz azokkal a kutyákkal, amelyek divatját múlták? Egy kutya átlagos életkora tíz-tizenöt esztendő, a kutyadivat pedig két-három-évenként változik.

Hová lesznek a „kikopott” kutyák? Jó volna tudni. Talán valahol, a város végén, van afféle kutyavásártér, ahol eladják ezeket az „uraságtól levetett” kutyákat a szegényebb, egyszerűbb embereknek.

•

Az utcán hallottuk:

- Imádják egymást. Az az ember lépést se tud tenni a felesége nélkül.
- Lépést nem, de ballépést igen – hangzik a felelet.

•

Egy ismert tudósunk minap az álomról tartott szakszerű, tudományos előadást.

Néhány nap múlva levelet kap.

Egy hölgy azt írja neki, hogy álmában sorsjegyet talált a földön, fölvette s nyert vele.

Mármost csak azt szeretné megtudni a tudóstól, hogy vásároljon-e csak-ugyan sorsjegyet s biztosítja-e őt arról, hogy valóban nyerni is fog.

Csak ezt szeretné megtudni, semmi mást.

-i.

1933. március 3., péntek, 5. old.

Arcélek

A társaságban idegen nyelvekről beszélgetnek.

Kiderül, hogy a társaság valamennyi tagja – orvos, ügyvéd, kereskedő – több európai nyelvet beszél.

- Én most perzsául tanulok – jegyezte meg a jó nevű sebész.